

DEN LEVENDE KRISTUS

APOSTLENES VITNESBYRD

JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE

Idet vi minnes Jesu Kristi fødsel for to tusen år siden, bærer vi vårt vitnesbyrd om realiteten av hans uforlignelige liv og den uendelige kraft i hans store sonoffer. Ingen annen har hatt så dyptgripende innflytelse på alle som har levet og kommer til å leve på jorden.

Han var Det gamle testamentes store Jehova og Det nye testamentes Messias. Under ledelse av sin Fader var han jordens Skaper. "Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til" (Johannes 1:3). Selv om han var syndfri, ble han døpt for å fullbyrde all rettferdighet. Han "gikk omkring og gjorde vel" (Ap.gj. 10:38), men likevel ble han foraktet for det. Hans evangelium var et budskap om fred og velvilje. Han oppfordret alle til å følge hans eksempel. Han vandret på Palestinas veier, helbredet de syke, fikk de blinde til å se og oppvekket de døde. Han forkynte evighetens sannheter, realiteten av vår førjordiske tilværelse, hensikten med vårt liv på jorden og Guds sønners og døtres muligheter i det kommende liv.

Han innstiftet nadverden som en påminnelse om sitt store sonoffer. Han ble arrestert og fordømt på falske anklager, erklært skyldig for å tilfredsstille en mobb og dømt til døden på Golgatas kors. Han ga sitt liv for å sone for hele menneskehetens syndet. Hans offer var en stor stedfortredende gave til beste for alle som noen gang vil ha levet på jorden.

Vi vitner høytidelig om at hans liv, som er sentralt i hele menneskehetens historie, hverken begynte i Betlehem eller ble avsluttet på Golgata. Han var Faderens førstefødte, den enbårne Sønn i kjødet, verdens Forløser.

Han oppsto fra graven for å bli "førstegrøden av dem som er sovnet inn" (1. Korinterbrev 15:20). Som den oppstandne Herre besøkte han dem som han hadde kjær i livet. Han betjente også de "andre får" (Johannes 10:16) i oldtidens Amerika. I nyere tid viste han og hans Fader seg

for gutten Joseph Smith og innledet den lenge lovede "husholdning i tidenes fylde" (Efeserbrevet 1:10).

Om den levende Kristus skrev profeten Joseph: "Hans øyne var som ildslue, hans hår var hvitt som nyfallen sne, hans ansikt skinte klarere enn solen, og hans stemme var som lyden av mektige fossefall, ja, endog Jehovas røst, sigende:

Jeg er den første og den siste, jeg er den som lever, jeg er den som ble ihjelslått; jeg er eders talsmann hos Faderen" (L&P 110:3-4).

Profeten erklærte også om ham: "Og nu, etter de mange vitnesbyrd som er gitt om ham, er dette vitnesbyrd som vi gir om ham, det siste av dem alle: At han lever!

For vi så ham, ja ved Guds høyre hånd, og vi hørte røsten idet den vitnet om at han er Faderens Enbårne—

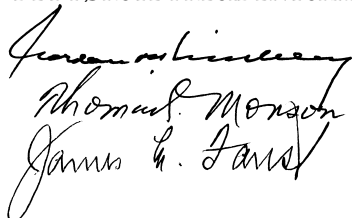
At ved ham, og gjennom ham, og av ham, er verdener og var verdener skapt og deres innbyggere er født sønner og døtre av Gud" (L&P 76:22-24).

Vi erklærer høytidelig at hans prestedømme er gjengitt og hans kirke gjenopprettet på jorden—"bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv" (Efeserbrevet 2:20).

Vi vitner om at han en dag vil komme tilbake til jorden. "Herrens herlighet skal åpenbares, og alt kjød skal se det" (Jesaja 40:5). Han vil regjere som kongers Konge og hersers Herre, og ethvert kne skal bøye seg, og hver tunge skal prise ham. Enhver av oss skal stå for å bli dømt av ham etter våre gjerninger og vårt hjertes ønsker.

Som hans rettmessig ordinerte apostler bærer vi vitnesbyrd om at Jesus er den levende Kristus, Guds udødelige Sønn. Han er den store kong Immanuel, som i dag står ved sin Faders høyre hånd. Han er verdens lys, liv og håp. Hans vei er den sti som fører til lykke i dette liv og evig liv i den kommende verden. Gud være lovet for hans guddommelige Sønnens uforlignelige gave.

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP

1. januar 2000

DE TOLVS QUORUM

